

Šance pro vnitroblok

v Plzni na Borech

1. Možnost doplnit svůj názor

Vážení obyvatelé vnitrobloku mezi ulicemi Majerova, Raisova, Dvořákova a Politických vězňů v Plzni,

dne 7. září 2016 jsme na 4. plánovací besedě představili vítězný projekt z architektonické soutěže, který vypracovalo studio Rusina Frei Architekti. Společně jsme probírali Váš názor na něj i na celkovou připravovanou rekonstrukci vnitrobloku. Vítězný projekt je (spolu s návrhy, které skončily na 2. a 3. místě) vystaven na panelech přímo ve vnitrobloku. Zároveň je ke shlédnutí na webech pestujprostor.plzne.cz a umo3.plzen.eu.

Rádi bychom dali možnost účastníkům besedy svůj názor doplnit a zároveň poskytnout prostor i těm, kteří se besedy nemohli zúčastnit. Pokud nám chcete k vybranému projektu cokoli sdělit (ať už se Vám návrh líbí, máte k němu drobné provozní připomínky nebo navržené řešení nepodporujete), můžete zaslat svůj názor na e-mail info@pestujprostor.cz nebo ho vložit do schránky umístěné přímo ve vnitrobloku.

Vždy prosím uveďte:

- **adresu**, na které ve vnitrobloku (či v jeho nejbližším okolí) bydlíte
- **svůj názor**, připomínku, doplnění.

Budeme rádi i pokud uvedete kontakt na Vás:

- **jméno**
- **e-mail**
- **případně telefon**

a informaci, zda jste se zúčastnili představení projektu na 4. plánovací besedě.

Své připomínky zasílejte nejdéle do 9. října 2016. S upravenou architektonickou studií Vás seznámíme na poslední (páté) plánovací besedě, která se bude konat dne 8. listopadu 2016 od 17.30 hodin (místo bude upřesněno na pozvánkách a webu pestujprostor.plzne.cz).

Za Vaši spolupráci, konstruktivní připomínky i podporu předem děkujeme,

Městský obvod Plzeň 3 a spolek Pěstuj prostor, z. s.

2. Stručný výstup z řešených témat čtvrté plánovací besedy 7. 9. 2016

Přítomni: Radoslav Škarda (místostarosta MO Plzeň 3), Ondřej Ženíšek (radní MO Plzeň 3), Marek Sivák (Pěstuj prostor, z. s.), Silvie Hašlová (Pěstuj prostor, z. s.), Martin Rusina (Rusina Frei Architekti), Aleš Kubalík (Sporadical), Petr Lešek (nezávislý předseda soutěžní poroty), Karla Kupilíková (nezávislá porotkyně), Zuzana Froňková (závislá porotkyně)
a cca 55 obyvatel vnitrobloku

Řešená témata z architektonického návrhu:

Sušáky na prádlo – architektonický návrh počítá s odstraněním zchátralých konstrukcí a instalací řady nových sušáků v místě mezi parkovištěm u vjezdu do vnitrobloku a středem vnitrobloku.

Připomínka: Dva lidé vyjádřili názor, že navrhovaná kapacita sušáků nedostačuje. Z diskuse vyplynulo, že naprostě většině přítomných by stačila menší než současná kapacita. Upřednostnili by však instalaci několika sušáků i v jižní části vnitrobloku.

Řešení: V případě zájmu veřejnosti lze sušáky v jižní části vnitrobloku do návrhu doplnit.

Povrch a umístění hřiště – povrch i prvky stávajícího asfaltového hřiště jsou v neutěšeném stavu a je potřeba je rekonstruovat, část hřiště se navíc nachází na soukromém pozemku. Architekt Martin Rusina představil koncept přesunu hřiště do jižní části vnitrobloku a zatravnění centrální části vnitrobloku. Přesunutá hřiště bude umístěno mimo soukromé pozemky. Navržený povrch – EPDM (podobné tartanu) – umožní stávající herní využití, tj. např. míčové hry, pojiždění na kole nebo malování křídou. Na rozdíl od asfaltu bude bezpečnější a proto i vhodnější pro dětské hry. Zatravněnou plochu v místě dnešního hřiště – nejpříjemnější a nejslunnější část vnitrobloku – bude možné využít jak k míčovým hrám, tak i k jiným formám trávení volného času, např. posezení, relaxaci, sousedskému pikniku apod. Zcelení povrchů ve formě rozsáhlejších travnatých ploch namísto úzkých pásů přispěje také k jednodušší a lepší údržbě.

Připomínka: Část přítomných obyvatel se zamýšlela nad tím, zda je potřeba hřiště přesouvat a dávat mu nový povrch, když stávající hřiště „dobře funguje“ a (zejména) děti ho využívají. Další doplnili, že to neznamena, že návrh architektů by nefungoval ještě lépe.

Řešení: Skutečnost je taková, že pokud má hřiště dále sloužit svému účelu, bude potřeba do jeho rekonstrukce v nejbližší době investovat nemalé prostředky – ať už bude povrch z EPDM nebo znovu z asfaltu, ať už zůstane hřiště ve stávající poloze nebo se posune do jižní části vnitrobloku. Veřejné prostředky je možné investovat pouze do městského majetku nebo do pozemků, ke kterým má město dlouhodobý smluvní vztah (jsou např. ve výpůjčce).

Soukromý pozemek hřiště – část dnešního hřiště se nachází na soukromém pozemku ve vlastnictví SVJ Raisova 16.

Připomínka: Jak bude řešeno zatravnění soukromé části dnešního hřiště?

Řešení: V případě, že dojde k dohodě mezi vlastníky pozemku a městem Plzní (tj. např. k výkupu či dlouhodobé výpůjčce pozemku), zatravní obvod pozemek na vlastní náklady. V případě, že k dohodě nedojde, nesl by náklady na zatravnění vlastník, případně by soukromý pozemek zůstal v současném stavu, tedy s asfaltovým povrchem.

Řešení dopravy v klidu (parkování) – vítězný projekt přistupuje k prostoru vnitrobloku s koncepční logikou: okružní komunikace (určená jak pro automobily, tak pro ježdění na kolech, běhání, hry dětí apod.) rozděluje vnitroblok na zónu bez aut (uvnitř tohoto okruhu) a zónu pro parkování aut (vně okruhu). Jedinou výjimkou je ponechání stávajícího oficiálního parkoviště v přední části vnitrobloku v nezměněné podobě (tzn. uvnitř okruhu). Projekt dále zohledňuje používaná parkovací místa na soukromých pozemcích a také přináší návrhy, kde by mohla ještě vzniknout nová (v tomto případě zcela záleží na názoru vlastníků pozemků a na jejich vlastním rozhodnutí).

Neoficiální parkoviště v zadní části (o kapacitě max. 14-15 míst) přesouvá do trojúhelníku v jihozápadním rohu vnitrobloku, tedy vně sešikmené části okruhu. Toto místo je dle názorů architektů nejméně slunné, nejvíce vlhké a téměř nevyužívané. Parkování zde má být umístěno „na zeleni“ (např. na zatravnovacích dlaždicích nebo šterkovém trávníku) a mezi parkovacími místy budou zachovány a případně dosazeny stromy. Volba na tento kout padla i z toho důvodu, že jeden z pozemků trojúhelníku je soukromý a vlastník plánuje využít část pozemku pro soukromé parkování. Celkem je zde navrženo 27 míst, z toho cca 10 je počítáno jako soukromých, došlo by tedy dokonce k navýšení kapacity míst.

Na místo bývalého parkoviště je přesunuto sportovní hřiště (viz kap. Povrch a umístění hřiště). *Připomínka:* K tematice parkování (znovu) proběhla nejživější diskuse. Část přítomných podporovala řešení navržené autory vítězného návrhu, část mu oponovala. V diskusi zazněla celá řada objektivních i subjektivních důvodů. Pro zřehlednění situace byly posléze probírány 4 možné scénáře a jejich plusy a minusy (preferenze občanů a uvedené důvody budou zveřejněny v závěrečném výstupu z plánovacích besed).

Řešení: Parkování je jedním z mála témat rekonstrukce vnitrobloku, na která nebyla nalezena úplná (či výrazně většinová) shoda obyvatel. Odpověď na jednotlivé preference není jednoduchá, neboť zde mimo objektivních argumentů hrají roli i zcela osobní názory (jsem na to zvyklý, líbí/nelíbí se mi to tak, měl bych to blíž/dál s taškami, chci/nechci se dívat na auta pod svým oknem apod.). V následujících odstavcích představujeme zmiňované 4 scénáře a zároveň u nich uvádíme nejdůležitější objektivní plusy a minusy. Konečně rozhodnutí, jak k problematice parkování přistoupit, bude na rozhodnutí Městského obvodu Plzeň 3 a to ve vztahu k celistvému řešení vnitrobloku (parkování nebude řešeno jako oddělené téma, jelikož tento způsob řešení se ukázal – i na příkladu nepovedené rekonstrukce vjezdu do vnitrobloku – jako nevhodný).

Jednotlivé scénáře:

1. Zrušení zadního parkoviště bez náhrady: plusem je zmenšení plochy věnované automobilům a naopak rozšíření plochy pro zeleň, sportovní a dětské aktivity. Minusem je snížení kapacity neoficiálního parkování (o max. 15 míst).

2. Přesun zadní parkoviště do jihozápadního trojúhelníku (tj. řešení z vítězného projektu): plusem je rozšíření dobře využitelné (tj. slunnější a příjemnější) plochy pro relaxaci a sport, zároveň využití málo využívané části vnitrobloku pro parkování a mírné navýšení celkové kapacity parkování. Minusem je (z pohledu některých obyvatel) přesun parkování blíže domům Politických vězňů 17, 19 a 21. Od části obyvatel domu Politických vězňů 17 však naopak vzešel požadavek na rozšíření počtu parkovacích míst na jejich soukromém pozemku ještě blíže oknům a to ze 3 míst na 6 míst. Zároveň je pozemek, který přiléhá k domu Politických vězňů 21 a tvoří významnou plochu trojúhelníku, soukromý. Vlastník zde chce dle svého předběžného vyjádření vybudovat soukromá parkovací místa. Důsledkem toho je, že i kdyby nebyla využita plná kapacita trojúhelníku a neparkovalo by se na městském pozemku před domem Politických vězňů 19 (jedná se o 7 navržených parkovacích míst z celkového počtu 27), budou stejně parkovací stání v těsné blízkosti tohoto pozemku a tedy tzv. „pod okny“. Pokud by navíc měly zůstat parkovací

kapacity ještě na původním neoficiálním parkoviště v zadní části vnitrobloku, parkovalo by se ve vnitrobloku již na třech velkých parkovištích (do toho nejsou počítána jednotlivá soukromá stání přímo u domů) namísto původních dvou, což je v rozporu s prvotním přáním občanů: „Zachovat zeleň a travnaté plochy“ a „Nenavyšovat parkovací místa uvnitř vnitrobloku“, které získalo nejvíce preferencí.

3. Zrušení zadního parkoviště a nahrazení části jeho kapacity rozšířením předního parkoviště o 1 řadu stání: výhodou je uvolnění zadní části vnitrobloku (kam může být přesunuto hřiště dle vítězného návrhu), „zefektivnění“ parkoviště v přední části a snížení počtu aut zajiřdějících do zadní části, nevýhodou je ubrání další významné plochy zeleně (pásu o rozměru cca 5 × 45 m) z nejslunnější a nejpříjemnější části vnitrobloku a nevyužití potenciálu dnes málo využívaného trojúhelníku v jihozápadním rohu vnitrobloku (kde zřejmě stejně vznikne soukromé parkoviště).

4. „Legalizace“ stávajícího stavu: výhodou je (pro část občanů) snad jen to, že se „nebudou měnit zařítá pravidla“, nevýhodou je nutnost investovat prostředky do rekonstrukce povrchů parkoviště a hřiště v podobě, která není kapacitně efektivní, nedobře využívá orientaci světových stran (slunných a stinných míst), ponechává ve vnitrobloku rozdrobené (tedy špatně udržovatelné) plochy a zcela rezignuje na možnost zlepšení. V rámci normové úpravy parkoviště se navíc zmenší počet stání, nebo bude nutné asfaltovou plochu rozšířit.

Další řešená témata:

Veřejné toalety – v návrhu není počítáno s umístěním veřejných toalet.

Připomínka: Je možné do návrhu veřejné toalety doplnit?

Řešení: S veřejnými toaletami není vzhledem k měřítku projektu a rozsahu investice z finančních a provozních důvodů počítáno. Z výstupů z předchozích besed vyplývá, že si obyvatelé nepřejí příliš zvyšovat atraktivnost vnitrobloku pro návštěvníky odjinud. Instalace veřejných toalet, která je vhodná spíše pro veřejné parky než poloveřejné zahrady, by k této zvýšené atraktivitě přispívala (místní uživatelé mají vlastní WC v dochozí vzdálenosti).

Údržba

Připomínka: dle některých účastníků je úroveň stávající údržby vnitrobloku a zejména frekvence sekání trávy nedostatečná (část přítomných s tímto nesouhlasila). Zanedbána je zároveň průběžná údržba korun vzrostlých stromů.

Řešení: po rekonstrukci se úroveň a frekvence údržby ještě zvýší. V rámci realizace projektu a v návaznosti na arboristický průzkum bude dle případných možností provedena úprava korun vzrostlých stromů.

Závora – soutěžící v architektonické soutěži podporují požadavek občanů na regulaci vjezdu do vnitrobloku.

Řešení: Dopravní inspektorát Policie ČR toto řešení nedoporučuje a Správa veřejného statku města Plzně s ním také nesouhlasí, neboť se jedná o veřejný prostor a řešení je nekoncepční (není v souladu s řešením parkování na ostatních veřejných plochách v okolí, jiný stav by byl, kdyby byly v okolí zavedeny rezidenční parkovací zóny). Městský obvod Plzeň 3 nicméně může s příslušnými orgány o občany preferovaném řešení nadále jednat.

Klepadlo

Připomínka: stávající klepadlo je zchátralé a potenciálně nebezpečné pro uživatele vnitrobloku, je potřeba ho staticky zajistit či odstranit.

Řešení: Městský obvod Plzeň 3 toto prověří.